



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Macedoniani qui dudum ad Damasum Episcopum Romanum de
consubstantiali stabiliendo legatos miserunt, rursus in pristinum errorem
reciderunt. Cap. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

Gratianus simul cum Valentiniano iuniore gubernaculis potitus imperii, crudelitatem Valentis auunculi in Christianos vsurpatam damnauit: illosque, qui ab eo erant relegati, reuocauit in patriam, atque adeo lege sancit, ut quæque secta (solis Eunomianis, Photinianis, & Manichæis exceptis) liberè & audacter, nullo habito discrimine, in ecclesiis conuentus ageret. Ac cum imperium Romanum languens ægrumque esse, & barbarorum vires in dies crescere, & ad remp. gubernandam viro nobili excelsoque animo prædito opus habere animaduerneret, Theodosium ex Patritiis Hispaniæ ortum, in bello administrando admodum exercitatum, & propterea iam pridem ad imperium capeffendum valde idoneum, atque etiam ante ipsius Gratiani creationem, omnium suffragiis ad imperij administrationem delectum, socium imperii sibi adiungit. Illum igitur Sirmii (est hæc quidem ciuitas Illyriæ) declarat imperatorem, Aufonio & Olybrio Cofs. xvij. Calend. Februarij, cumque eo certamina belli contra Barbaros gerendi dispartit.

Quinam illo tempore Episcopi ecclesiarum gubernationi præfuerint.

CAP. III.

Eodem tempore ecclesiæ Romanæ Damasus, qui Liberio succedebat, præfuit: Hierosolymitanæ autem Cyrillus. Ecclesia Antiochena in tres factiones, ut dixi, diuisa fuit. Nam quasdam ecclesias Dorotheus Arianus post Euzoium rexit: alias partim Paulinus, partim Meletius ab exilio reuocatus, gubernauit. Alexandria, ecclesias Arianorum Lucius, qui iam exulabat, ecclesias autem eorum, qui fidem Consubstantialis tenebant, Timotheus post Petrum administravit. Constantinopoli ecclesiarum obtinuit procurationem Demophilus, qui post Eudoxium sectæ præfuit Arianæ. Qui verò eius detestabantur doctrinam, separatim inter se conuentus celebrarunt.

Quòd Macedoniani qui dudum ad Damasum Episcopum Romanum de consubstantiali stabiliendo legatos

*legatos miserunt, rursus in pristinum errorem
reciderunt. CAP. IIII.*

MAcedoniani, quanquam post legationem ad Liberium missam, aliquamdiu cum illis, qui fidem in concilio Nicæno decretam perpetuò amplexati fuissent, in Ecclesijs cuiusque ciuitatis absque discrimine communicabant, tamen vbi Gratiani Imperatoris lex libertatem singulis sectis conuentus agendi largita fuerat, se ab ecclesia rursus seperare constituerunt. Idcirco Antiochiæ, quæ est in Syria, in vnum coacti, de integro decreuere vocem illam consubstantialis auersandam esse: cum illis, qui fidem concilii Nicæni amplexabantur, non omnino communicandum. Verùm eorum conatus minimè ipsis successit ex sententia. Nam plerique eos tanquam alias alia decernentes condemnare cœperunt, ab illis desciscere penitus, & fidei consubstantialis fautoribus firmè adhærescere.

De ijs quæ tum temporis Antiochiæ propter Paulinum & Meletium obtigerunt, & quòd Gregorius Nazianzenus communi orthodoxorum decreto, ecclesiæ Constantinopolitanæ præses institutus erat. CAP. V.

PER idem tempus, Antiochiæ Syriæ propter Meletium grauis contentionis flamma incensa est: quæ quidem eius generis fuit. Diximus antea Paulinum Antiochiæ episcopum propter eximiam pietatem in exilium minimè eiectum fuisse. Meletium primum à Iuliano in patriam accersitum: deinde cum à Valente denuo esset relegatus, regnante Gratiano reuocatum. Qui cum rediret Antiochiam, Paulinum reperit iam senio prope confectum. Confestim itaq; omnes, qui fauebant Meletio, operam dederunt, vt cum Paulino sedis episcopalis particeps fieret. Cùm autem Paulinus diceret contra ecclesiæ canones esse, vt quisquam ab Arianis episcopis designatus ad sedem episcopalem participandam admitteretur, populus vi rem conficere statuit. Atque in ecclesia quadam in suburbiis sita,
illum